

Avisdrengen

Romanen om, hvad der hændte paa „Flod-Uglen“s
Galcase „Haabet“, og paa Slægten de Beaupères Slot,
„Flodslottet“.

Folke-Skuespil i 5 Akter.
Optaget af Nordisk Films Co.

Isenesat af Schnedler-Sørensen.

PERSONERNE:

„Flod-Uglen“, „Haabet's Fører".....Herr **Philip Bech**
 Jean Pichon, Godsforvalter.....Herr **Carl Lauritzen**
 Freddy Pichon, hans Søn.....Herr **Anton de Verdier**
 Betzy Harwood.....Fru **Edith Psilander**
 Gin Haj, Matros.....Herr **Frederik Buch**

AFDELINGERNE:

1. Betzy Harwoods Plejemoder.	31. „Kampen om Kvinden.“
2. Den lille Sømandsknejspe.	32. Den stærke Strøm.
3. „De maa gøre Dem klar til at rykke ud i Morgen.“	33. Næste Morgen.
4. „Bring denne Pakke og dette Brev ned til Skipperen paa „Haabet.“	34. I Nærheden af Slottet.
5. Natten gik.	35. Den mærkede Tønde.
6. Forklædt som Mand i 14 Aar.	36. „Er der Kvinder om Bord?“
7. Betzy beslutter ogsaa at skifte Køn.	37. Som „blind Passenger“.
8. „Flod-Uglen“.	38. I Byen igen.
9. „Giv Betzy disse Penge.“	39. Det stjaalne Maleri.
10. Avisdrengen Bob.	40. Paa Spor efter Malarityvene.
11. Fyraften.	41. „Maleriet er væk!“
12. „Flod-Uglen's Fartøj glider forbi.“	42. „Jeg maa erklære Dem anholdt.“
13. I de stille Nætter hører Fiskerne underlige Skrig.	43. Betzy har Brug for sine Kammeraters Assistance.
14. „Det er „Flod-Uglen“, der hyler.“	44. Til „Flodslottet“.
15. „Jeg kan vel ikke komme til at sove her om Bord i Nat!“	45. „Flod-Uglen's Skib.“
16. Betzys nye Gerning.	46. Bobs Garde rykker frem.
17. Betzys Møde med Freddy Pichon.	47. „Jeg kan desværre ikke hjælpe dig!“
18. Danserinden Lulu Maddison!	48. Bob holder Revy over sine Hjælpetropper.
19. En Afskedshilsen.	49. En Audiens.
20. En Paladsrevolution i Avisdrenge's Fagforening.	50. Avisdrengen som Opdager.
21. „Formand Bob leve!“	51. „Freddy Pichon er uskyldig.“
22. Godsforvalteren paa „Flodslottet“.	52. Hvad der skete i Midnatstimen.
23. „Jeg havde ingen Steder at sove.“	53. Et Skriftemaal.
24. For tyve Aar siden.	54. 20 Aar tilbage i Tiden.
25. Fætter og Kusine.	55. „Maries Kærlighed vandt jeg aldrig.“
26. Fader og Barn.	56. Den amerikanske Malerisamler.
27. Midnatstimen.	57. „Skaf mig de 3 Malerier dér til min private Samling.“
28. Sit Barns Morder.	58. „Jeg gjorde mig til Tyv.“
29. „Min Hustru har ikke giftet sig igen.“	59. I Amerikanerens Sold.
30. De kaade unge Mænd forvandler sig til ædle Riddere og skønne Møer.	60. „Jeg er Betzy Harwood!“
	61. For Vind og Vove.
	62. Frihedens Time.
	63. Avisdrengen skaffer Klarhed i Sagen.
	64. Betzys Bryllup med Freddy Pichon.
	65. „Skal vi saa give jeres gamle Fører et Hurra!“

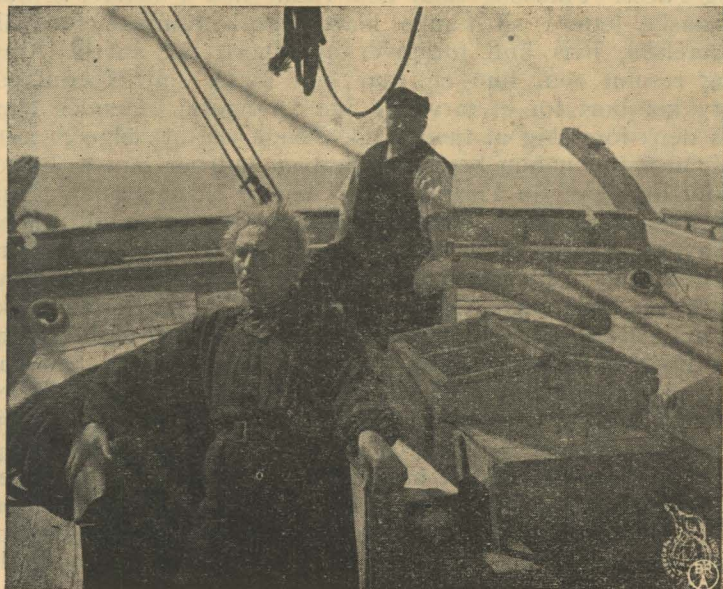
Stakkels Betzy Harwood! — Hun har lige mistet sin Plejemoder og staar nu — i en Alder af 18 Aar — ene i Verden, — uden Slægtninge og Venner og uden Penge. Hun aner ikke, hvorledes hun skal bære sig ad med at tjene sit Brød, men har det foruroligende Indtryk, at for en ung enligstillet Kvinde er Verden fuld af Fristelser og Farer. Pludselig slaar den Tanke ned i hende, at hun maaske lettere vil kunne klare sig i Kampen for Tilværelsen, hvis hun foregiver at tilhøre det stærke Køn, og resolut som hun er, faar hun byttet sine Klædningsstykker bort for et tarveligt Sæt Drengetøj. Hendes Plan er den: foreløbig at tjene nogle Penge ved at sælge Aviser, — men inden hun begynder derpaa, indfrier hun et Løfte, som hun gav sin Plejemoder i hendes sidste Stund. Hun opsøger Galeasen „Haabet's Fører, der er kendt under Navnet „Flod-Uglen“, og giver ham — i Overensstemmelse med Plejemoderens Ønske — en Pakke og et Brev. I Brevet beder den Afdøde „Flod-Uglen“ om at aabne Pakken i hendes Plejedatters Nærværelse, men det falder ikke et Øjeblik Skipperen ind, at den frejdige Dreng, han har for sig, er identisk med det omtalte Pigebarn. Han beder derfor Brevets Overbringer sige til Betzy, at hun ved Lejlighed kan opsøge ham, — og da den unge Pige generer sig ved at fortælle, at det er hende, der er Betzy, kommer det ikke foreløbigt for en Dag, hvad Pakken indeholder.

Inden hun forlader Fartøjet, erhverver hun sig en trofast Ven om Bord, — og det er den brave og hjertensgode

Matros Gin Haj, som hun ved et Tilfælde bliver i Stand til at hjælpe ud af en lille Knibe, og hvis Hengivenhed hun derfor vinder for Tid og Evighed.

Og saa begynder Betzy paa sin nye Tilværelse. Hun bliver til Avisdrengen Bob, — ingen gennemskuer hendes Forklædning, og takket være hendes Mod og Snille opnaar

hun inden ret længe den Ære at blive kaaret til Avisdren-
genes Fører. — Hendes Beskæftigelse medfører, at hun
kommer i Forbindelse med en Mængde forskellige Mæn-
nesker, — blandt andet med den kønne Freddy Pichon,
der er Søn af Godsforvalteren paa det lidt uden for Byen
liggende Slot, „Flodslottet“. Den elegante og elskværdige
Yngling gør straks et stærkt Indtryk paa Betzys unge og
ubefæstede Hjerter, og hun er glad over, at hun ved for-
skellige Lejligheder kan gøre sin Helt nogle Smaatjenester,
saa hun ikke helt taber ham af Syne. Han føler ogsaa
Interesse og Sympati for den kvikke Knægt med det smukke
Ansigt, — men det gaar ikke op for ham, at det er en ung
Pige, der stikker i Avissælgerens fattige Klæder. —
Betzy nøjes ikke med at sælge sine Aviser, — hun læser
dem ogsaa grundigt igennem og følger med i alt, hvad
der foregaar. En Dag læser hun en Notits, der vækker
hendes Opmærksomhed:

„Det andet sensationelle Malerityveri.

Paa „Flodslottet“, der som bekendt ejes af Enke-
grevinde Maria de Beaupère, er der begaaet et nyt
Tyveri fra Ahnegalleriet. Det er denne Gang det be-
rømte Maleri: Hertugen af Mantua, der er forsvundet.
Godsforvalteren, Jean Pichon, der konstaterede Tyve-
riet, har paa den fraværende Enkegrevindes Vegne
udlovet en Duesør paa 5000 Francs for Mysteriets Op-
klaring.“

Hun siger til sig selv, at det unægtelig kunde være rart, hvis det blev hende, der hjemførte de mange Penge, — og Skæbnen vil da ogsaa, at hun skal faa mere med den mystiske Sag at gøre, end hun i første Øjeblik tænker.

Takket være den høje Stjerne, hun har hos Gin Haj, slipper hun billigt til sit Nattelogi, for den skikkelige Matros overlader hende en lun Krog paa „Haabet“s Dæk til Soveplads. — Men en Nat, da den unge Pige sover trygt, føler „Flod-Uglen“ Trang til at stikke en Tur ud paa Floden og giver Gin Ordre til at gøre Galeasen sejlklar. Ved Midnatstid vækkes Betzy ved at høre nogle uartikulerede Skrig, og hun kommer til at tænke paa alle de besynderlige Rygter, der gaar om Skipperen paa „Haabet“. Alle, der kender lidt til ham, er klar over, at han er en ulykkelig Mand, en menneskesky Særling, og adskillige har — lige som Betzy nu — hørt, hvorledes han undertiden giver sin grænseløse Sorg og Fortvivlelse Luft i vilde Klageraab, der stærkt minder om en Ugles Skrig. — Betzy ser den aldrende Mand staa og stirre ned i Bølgerne, som søgte han noget dernede, og hans Øjne har et saadant Udtryk af Haabløshed og Fortvivlelse, at det skærer hende i Hjertet. Grebet af den dybeste Medlidenhed gaar hun hen til ham, og skønt han straks føler sig ilde berørt over „Knægten“s Tilstedeværelse om Bord, viser det sig dog, at hendes Medfølelse bliver som en Lægedom for hans syge Sind. For første Gang føler han Trang til at aabne sit Hjerte for et Menneske, — og han fortæller Betzy sit Livs Tragedie. — Det er

Historien om en rig og fornem Mand, der var lykkeligt gift, Fader til en yndig, lille Pige, — men hvis Lykkeslot pludselig styrtede i Grus den Aften, han fik Vished for, at hans Hustru ikke var ham tro. Omtrent fra Sans og Samling ved den forfærdelige Opdagelse, han havde gjort, — og ør af den Vin, han havde drukket for at dulme Sorgen, flygtede han med sin lille Datter bort i en Baad. Men en ubehændig Manøvre med en Aare forårsagede, at han styrtede i Vandet, — og da han efter nogen Tids Forløb atter kom til Bevidsthed, var Baaden og den lille Pige sporløst forsvundne. Fuldstændig sikker paa, at Floden havde taget hende, vendte han sit Hjem Ryggen, begyndte paa en ny og glædeløs Tilværelse under et nyt Navn og levede et ensomt og ulykkeligt Menneskes Liv.

Betzy har dybt grebet lyttet til Skriftemaaler. Hun forstaar, hvad den haardt prøvede Mand maa have lidt og gør alt for at berolige hans Sind og lindre hans Smerte.

Noget senere paa Natten, da Galeasen paa Grund af Vindstille har maattet lægge sig for Anker, hører den unge Pige Nødraab og ser, at et Menneske kæmper en sidste, fortvivlet Kamp med de graadige Bølger. Ved Gins Hjælp faar hun reddet den Drukne, der til hendes store Overraskelse viser sig at være hendes gode Ven Freddy Pichon. Han har sammen med nogle Kammerater deltaget i et Sold, som Faderen, Godsforvalteren paa „Flodslottet“, har holdt, — og i en bestemt Hensigt har han villet svømme over Kanalen, der fører forbi Slottet, men har ikke regnet med

den stærke Strøm, af hvilken han saa er blevet drevet ud paa Floden.

Den næste Morgen roer Gin ham ind til Slottet, og Betzy, der skal til Byen for at passe sin Næringsvej, tager med. Hendes Interesse for de mystiske Tyverier, der har fundet Sted paa Slottet, faar hende til at aflægge det et lille Besøg, — og ved et Tilfælde gør hun en forbløffende Opdagelse, som hun senere gør Politiet meddelagtig i. — Opdagerne følger det af hende fundne Spor, og Resultatet bliver det ret overraskende: at Freddy arresteres som mistænkt for at være impliceret i Sagen. — Betzy føler sig imidlertid ganske overbevist om, at den Mand, hun elsker, ikke kan være nogen Forbryder, og hun beslutter øjeblikkeligt, at hun selv vil forsøge at faa Mysteriet opklaret. Med Assistance af Avisdrengenes store Skare samt af Gin og at „Flod-Uglen“ lykkes det hende virkelig ogsaa at finde den rette Skyldige, — og samtidig med, at hun naar dette sit Maal, giver hun „Flod-Uglen“ tilbage til Livet. Han faar nemlig Vished for, at hans Hustru ikke er den brødefulde Kvinde, han har anset hende for. Samtidig kommer det ogsaa for en Dag, at hans Datter lever og ikke er nogen anden end — Betzy! Da er hans Lykke fuldkommen. Betzy er selvfølgelig ogsaa jublende glad over den Vending, Sagerne har taget, — men hun naar dog først op til Lykens Tinde den Dag, da hun fejrer sit Bryllup med Freddy Pichon.